

At jeg ikke er ene om denne Betragtning, ser man af de Henvendelser, der er sket fra de danske Kreditforeninger og fra de danske Hypotekforeninger om denne Sag. De paapeger netop dette Moment, at Laanværdien i en Ejendom bliver mindre, ja Hypotekforeningerne gaar endog saa vidt, at de indirekte truer med, at hvis denne Lov bliver vedtaget med nogenlunde høje Satser, vil de finde Anledning til at begynde at overtænke, om de skal kræve Afvikling af nogle af deres Laan.

Det er dette, jeg ikke mener, man maa glemme. For det er rigtigt, som et andet æret Medlem ogsaa har udtalt — det var for øvrigt, saa vidt jeg husker, den højt-ærede Indenrigsminister i sin Tid ved Forelæggelsen —, at de faste Skatter nedfælder sig i Ejendommens Værdi. Derfor krævede Indenrigsministeren ogsaa, at i alt Fald en Del af de nuværende Skatter paa faste Ejendomme skulde nedfældes i Form af en Gammelskat, og saaledes skulde man undgaa at forære den paagældende Ejer en Formueværdi.

Endvidere vil jeg ogsaa gerne fremdrage det Udtryk, som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen i sin Tid gav for Partiets Begejstring for Knæsættelsen af denne Idé. Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen udtalte, at det var ikke alene et Retfærdighedskrav, der laa i dette Skatteprincip, det Retfærdighedskrav, som er udtrykt i Slagordet: lige Skat paa lige Jord, men man ventede en stor social Virkning af dette Lovforslag. Det var Statsgrundskylden, der var Tale om, da disse Udtalelser blev fremsat; men den samme Virkning vil ogsaa Loven om Grundskyld til Kommunerne jo have. Man venter sig stor social Virkning, som udtrykkes deri, at der gives lettere Adgang til Jord, altsaa Jorden gøres billigere. Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen udtrykte sin Taknemmelighed overfor daværende Finansminister Neergaard, fordi dette Lovforslag blev fremsat. Her havde Venstre i Virkeligheden anerkendt, sagde det ærede Medlem, at man kunde faa en social Virkning gennem dette Skatteprincip, og det var det radikale Parti taknemmelig for. Man var ikke alene taknemmelig, men man troede, at man der havde faaet en udstrakt Haand; man havde, som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen

udtalte, faaet den lille Finger, og man skulde vel vide at tage den hele Haand.

Jeg tror ogsaa, at der er en vis Fare for, at det kan udvikles til, at man i Stedet for den lille Finger, som der her er rakt til Georgeismen, tager mere eller mindre af den hele Haand. Jeg ved vel, at man indenfor Venstre mener, at man kan hindre en saadan social Virkning ved Udnyttelsen af en saadan Lov, derigennem at man fastlægger Skattens Provenu eller Skattens Forhold ved Udskrivning af en bestemt Procentdel paa Grunden og en anden Procentdel paa Bygningen. Man fremhæver, at hvis man ser en Fare for en Formuekonfiskation i Form af Grundværdibeskatning, saa er den samme Fare til Stede ved Ejendoms-skyldbeskatningen. (Afbrydelse: Hør). Hør, bliver der sagt. Men jeg vil straks sige, at dette er ikke rigtigt. Der er den Forskel paa Udnyttelsen af disse to Systemer, at hvis man deler Beskatningen i en Grundværdibeskatning og en Bygningsbeskatning, deler man samtidig Skatteydernes Interesse i, hvorledes disse to Skatteprincipper udvikles, og man maa indrømme, at det kun drejer sig om at finde Flertal i denne Sal for en Udvidelse, et øget Skatte-tryk paa Befolkningen, og det er lettere, naar Interesserne er delte, end naar de er samlede. I det Øjeblik, Interesserne er samlede, vil man faa som Modstandere mod Udnyttelsen af dette Princip alle Ejendomsbesiddere, hvad enten deres Ejendommens større eller mindre Værdi ligger i Grunden eller i Bygningerne. Men hvis man først deler Interesserne, vil man altid kunne finde de to Kategorier af modsatte Interesser, og dette vil ofte kunne give sig Udslag i Vedtagelse af Lovforslag paa Rigsdagen.

Af den Grund nærer jeg ingen Tvivl om, at der ikke i Ejendomsskylden ligger en Ud-vikling til en saa stærk Beskatning, at det betyder en Formuekonfiskation. Den di- rekte Erkendelse af, at dette er rigtigt, lig- ger ogsaa i Georgeismens stærke Ønsker om at forlade det Skatteprincip, vi har, og gaa over til Grundværdiprincippet. Hvis man troede, at man kunde opnaa det samme ved det System, vi har, vilde man forsøge at udvikle det, saaledes at man derigennem kunde komme til det, som det ærede Med- lem Hr. Henningsen ønsker: at skaffe